

3. neděle velikonoční

Římskokatolická farnost Kralupy nad Vltavou
Václav Šustr, jáhen

3. neděle velikonoční

Drazí bratři a sestry,

vstoupili jsme do třetího velikonočního týdne. V dnešním prvním čtení svatý Petr rekapituluje Kristovo poslání v souvislostech Starého zákona. Druhé čtení nám přináší výzvu svatého Jana, že poznání Boha je zavazující a předpokládá ze strany člověka odevzdanost života. A v evangelium nám svatý Lukáš nabízí v souhrnu všechno podstatné, co Pán Ježíš sdělil během čtyřiceti dní po vzkříšení učedníků, a tedy i nám.

Vstupní antifona – Žl 66,1-2

Jásejte Bohu, všechny země, opěvujte slávu jeho jména, vzdejte mu velkolepou chválu. Aleluja.

Vstupní antifona – Žl 66,1-2

Jásejte **Bohu, všechny země**, opěvujte slávu jeho jména, **vzdejte mu velkolepou chválu**. Aleluja.

Největší chvála a čest patří Bohu,
nebojme se ho vyznávat přede všemi.

Vstupní modlitba

Bože, tys obnovil svůj lid,
abychom se mohli znovu radovat,
že jsme tvými syny;
dej, ať v nás velikonoční radost stále trvá,
abychom s pevnou nadějí očekávali slávu vzkříšení.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého
žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen.

Vstupní modlitba

Bože, tys obnovil svůj lid,
abychom se mohli znovu radovat,
že jsme tvými syny;
dej, **ať v nás velikonoční radost stále trvá,**
abychom s pevnou nadějí **očekávali slávu vzkříšení.**
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého
žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen.

Z doby velikonoční
máme za sebou dva
týdny, takže ještě dlouhý
čas můžeme velikonoční
tajemství, kterým je
vzkříšení, slavit.

1. čtení – Sk 3,13-15.17-19

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obráťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.

1. čtení – Sk 3,13-15,17-19

Čtení ze Skutků apoštolů

“Služebníka Ježíše”: prvotní církev tak nazývá Krista se zřetelem na proroka Izaiáše, kde je řeč o “Hospodinově služebníku”, který má podstoupit utrpení za hříchy lidí.

Církev to chápe jako předpověď o Mesiáši: i tím, že trpěl, dokázal Ježíš svoje mesiášství. Oslavením, které mu Bůh dopřál, je jeho zmrtvýchvstání.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak byli přední muži. Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obráťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahořeny.

Jde o dobu toho, co se stalo Mojžíšovi, který byl rovněž předobrazem Krista odvrženého svými krajanmi.

1. čtení – Sk 3,13-15.17-19

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. **Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha.** Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obráťte se tedy a dejte se k pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.

“Svatý” a “Spravedlivý”
jsou mesiášské tituly.

Oním vrahem je Barabáš, kterému
dali židé přednost před Ježíšem.

1. čtení – Sk 3,13-15.17-19

Vůdce, jenž vede ty, kteří mu náleží, k životu a dává jim život, který mu patří. Velikonoční sekvence pak tento výraz přejímá: “Dux vitae mortuus regnat vivus” (Vládce života, který zemřel, kraluje živý). Týmž titul je dáván Mojžíšovi, jenž je předobrazem Krista.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. **Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky.** Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obráťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.

1. čtení – Sk 3,13-15.17-19

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. **Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži.** Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem namlouval ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obráťte se tedy a dejte se na práva, aby vaše hříchy byly zahlazeny.

“Z nevědomosti”: byla to ovšem u velké většiny nevědomost spíše zaviněná, a proto hříšná, i když tato nevědomost jejich vinu trochu zmenšuje. Větší odpovědnost však nesla velerada. Ale i u nich můžeme připustit jako polehčující okolnost, že si namlouvali, že Ježíš je lžimesiáš. Tak se za ně modlil i Ježíš na kříži (“Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí”).

1. čtení – Sk 3,13-15.17-19

“Obrácení” je pro člověka duchovním “návratem”. Pohané se mají vrátit k Bohu tím, že opustí modly. Židé se mají k Pánu obrátit tím, že uznají Ježíše jako Pána.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámov, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vyžádali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět.

Obráťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.

“Zahaleny”, doslova “vymazány”: výraz, kterého se užívalo při dlužních úpisech. Nejedná se tedy o nějaké ututlání či zametení pod koberec.

Mezizpěv – Žl 4,2.4.7.9

Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Bože, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám,
tys mě v soužení vysvobodil,
smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého;
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu,
vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

Mezizpěv – Žl 4,2.4.7.9

Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Bože, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám,
tys mě v soužení vysvobodil,
smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého;
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu,
vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

Je to žalm důvěry v Boha a vděčnosti vůči Bohu, od něhož výhradně pochází štěstí. Žalmista chce udělat svůj životní osud poučným příkladem pro protivníky, ale také pro rezignující souvěrce.

Mezizpěv – Žl 4,2.4.7.9

Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Bože, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám,
tys mě v soužení vysvobodil,
smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

**Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého;
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.**

Hospodin zázračně chrání svého svatého. Svatý, tj. vyvolený, přítel - ten, kdo je osobitným předmětem Božího milosrdenství a Boží lásky.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu,
vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

Mezizpěv – Žl 4,2.4.7.9

Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Bože, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám,
tys mě v soužení vysvobodil,
smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého;
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu,
vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

Biblický obrat v žaltáři často užívaný k vyjádření blahovůle Boha nebo králů. “Tvář” je vnější aspekt určité věci nebo člověka, jehož myšlenky a city viditelně ukazuje. Může tedy označovat osobnost a přítomnost, zvláště v případě Boha, když se obrací k člověku. Protože je pro člověka nemožné Boha spatřit, Bůh “ukazuje svou jasnou tvář”. Stejně musíme chápat místa, kde člověk hledá Boha, nebo kde na něho nazírá.

Mezizpěv – Žl 4,2.4.7.9

Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Bože, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám,
tys mě v soužení vysvobodil,
smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého;
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu,
vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

Tento poslední verš činí z žalmu
večerní modlitbu.

2. čtení – 1 Jan 2,1-5a

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za (hříchy) celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

2. čtení – 1 Jan 2,1-5a

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

“Přímlovce” vyjadřuje kněžskou funkci Ježíše Krista, který se za nás přimlouvá. V Janově evangeliu se stejný řecký výraz “parákletos” užívá, když se mluví o “Těšiteli” Duchu svatém.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímlovce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za (hříchy) celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Bůh pravdu přivedena k dokonalosti.

Ježíš má pochopení pro naši slabost a vede nás jemně vzhůru k sobě. Očekává, že se budeme snažit, abychom se denně dostali trochu výš. Přichází k nám, jako přišel ke dvěma učedníkům jdoucím do Emauz a jako přišel k Tomášovi, ukázal mu otevřené rány na svých rukou a ve svém boku, a vyzval ho, aby se jich dotkl. Právě proto, že Ježíš zná naši slabost, stále čeká, že se k němu vrátíme. (sv. Josemaría Escrivá, *Jít s Kristem*, 75)

2. čtení – 1 Jan 2,1-5a

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Znáte-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za (hříchy) celého světa. **Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání.** Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Tímto poznáním je víra, podle níž se má řídit veškeré chování, takže toto chování je měřítkem, které dává poznat život v Kristu.

2. čtení – 1 Jan 2,1-5a

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za (hříchy) celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. **Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda.** Kdo však jeho slovo zachovává, v něm je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Poznání se tu nechápe jako čistě intelektuální, ale praktické, doprovázené duchovním a mravním životem.

2. čtení – 1 Jan 2,1-5a

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za (hříchy) celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. **Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.**

Jde spíš o Boží lásku k nám,
než o naši lásku k Bohu.

Zpěv před evangeliem – srov. Lk 24,32

Aleluja. Pane Ježíši, odhal nám smysl Písma, učiň, ať naše srdce hoří, když k nám mluvíš. Aleluja.

Zpěv před evangeliem – srov. Lk 24,32

Aleluja. Pane Ježíši, odhal nám smysl Písma, učiň, ať **naše srdce hoří**, když k nám mluvíš. Aleluja.

Tato slova říkali učedníci v Emauzích, když poznali, že s nimi byl Ježíš. Jak reagujeme my, když jsme blízko Kristu při četbě Písma a při mši svaté? Cožpak nám nehoří srdce?

Evangelium – Lk 24,35-48

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Evangelium – Lk 24,35-48

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Tento úryvek navazuje na příběh dvou učedníků, kteří na cestě do Emauz potkali Pána Ježíše.

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Evangelium – Lk 24,35-48

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

“Při lámání chleba”: pravděpodobný smysl je “podle lámání chleba”. Zdá se, že Ježíš měl svůj osobitý způsob, jak začínal jídlo. Zároveň se tímto slovním spojením myslí slavení eucharistie.

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Evangelium – Lk 24,35-48

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Kristovo tělo po zmrtvýchvstání je tělo skutečné (učedníci se ho mohli dotýkat), totéž, které měl před smrtí (jsou na něm rány od hřebů a od kopí), je schopno přijímat potravu, i když to nepotřebuje: “Tělu vzkříšenému je odstraněna ne možnost jíst, nýbrž nutnost” (sv. Augustin).

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Je to Ježíšova řeč na rozloučenou. Svatý Lukáš tady shrnuje v několika větách to, co k nim Kristus Pán mluvil v oněch čtyřiceti dnech (mezi zmrtvýchvstáním a nanebevstoupením). Neřekl jim tedy všechny tyto věci hned první večer, jak by se na první pohled mohlo zdát z Lukášova textu.

Evangelium – Lk 24,35-48

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zastali a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v myslích vstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mého těla a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jim zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. **Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“** Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Evangelium – Lk 24,35-48

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

“V jeho jménu”: v Kristu má jejich kázání svůj základ a účinnost, od něho dostávají k němu pověření.

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali. Když jim ukázal chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zdešněli ze strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstává pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a nepřekročte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce i nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „Klíč je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Duchovní svaté přijímání (Kancionál č. 042)

Pane Ježíši Kriste,

věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk.

Věřím, že mě miluješ.

Také já tebe chci dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe?

Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě.

A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti,

prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učiň si u mě příbytek.

Pane, zůstaň se mnou a nedopusť, abych se od tebe odloučil.

Přeji požehnanou dobu velikonoční!

Použité komentáře a modlitby:

- Kancionál
- La Bibbia di Navarra
- Jeruzalémská bible
- La Bibbia: Via, verità e vita (CEI)
- Sväté Písmo (SSV)
- Nový zákon - Český liturgický překlad
- Malý komentář k žalmům (CMBF Litoměřice)
- sv. Josemaría Escrivá, Jít s Kristem (Zvon)